

The Study of the Interaction Level between Students and Academic Advisors at Abadan University of Medical Sciences and the Factors Affecting It during the COVID-19 Pandemic

Arghavan Afra: Faculty member, Department of Nursing, school of nursing, Abadan University of Medical Sciences, Abadan, Iran.

Maryam Ban*: Faculty member, Department of Nursing, school of nursing, Abadan University of Medical Sciences, Abadan, Iran.

Saeedeh Elhami: Faculty member, Department of Nursing, school of nursing, Abadan University of Medical Sciences, Abadan, Iran.

Shima Seneysel Bachari: msc in midwifery, Department of Nursing, school of nursing, Abadan University of Medical Sciences, Abadan, Iran.

Fatemeh Darari: Faculty member, Department of operating room technology, school of nursing, Abadan University of Medical Sciences, Abadan, Iran.

Abstract

Objectives: As one of the key pillars of a university, students require academic advising services from experienced individuals. The present study is aimed at assessing the level of interaction between students and academic advisors, as well as the factors affecting it during the COVID-19 pandemic.

Materials and Methods: This descriptive-analytical study involved 35 academic advisors and 329 students from Abadan University of Medical Sciences. The research tools included a demographic questionnaire and a researcher-made questionnaire in three educational-research, personal-emotional, and social-welfare areas.

Results: As the results demonstrated, from the advisors' perspective, the highest average scores in the educational-research (72) and social-welfare (29.89) areas were found in the School of Paramedical Sciences, while the highest in the personal-emotional area (24.75) was related to the School of Public Health. In all three areas, the lowest average was observed in the School of Medicine. From the student's perspective, the highest average in the educational research area (53.01) was associated with the School of Paramedical Sciences. In contrast, in the personal-emotional (14.18) and social-welfare (17.61) areas, the highest averages were reported in the School of Nursing. The lowest averages in all three areas were recorded for the School of Medicine.

Conclusion: The interaction between students and academic advisors is stronger in the educational research area and in schools with experienced faculty. This interaction needs to be strengthened in other areas and schools as well.

Keywords: Academic Advisor, Student, Interaction

***Corresponding author:** Faculty member, Department of Nursing, school of nursing, Abadan University of Medical Sciences, Abadan, Iran.

m.ban@abadanums.ac.ir

The Study of the Interaction Level between Students and Academic Advisors at Abadan University of Medical Sciences and the Factors Affecting It during the COVID-19 Pandemic

Introduction: Students are one of the main pillars of the university. In the first years of entering the university and during their studies, they are involved with many concerns and problems such as separation from family, student and dormitory life, etc. Negligence and lack of planning to deal with these problems can affect their health and disrupt their academic progress. Due to the sensitivity of this period of life, in addition to educational, research, and cultural activities, specialized services for counseling and guidance of students should be provided by knowledgeable and expert people. One of the duties of university faculty members is advising students. The consultant professor is responsible for guiding students in various educational, research, and personal fields. The improvement of the counseling process, in addition to strengthening the satisfaction of students with their studies, is a factor to encourage them and double their efforts in line with their educational goals. Considering the importance of the relationship between the professor and the student, the present study was conducted to investigate the level of interaction between students and educational consulting professors of Abadan University of Medical Sciences and the factors affecting it during the outbreak of the COVID-19 pandemic.

Materials and methods: The current epidemiologic research is cross-sectional and of a descriptive analysis, which was conducted after the approval of the university's educational council and the adoption of the code of ethics in 2020. The research community included all the students of Abadan University of Medical Sciences and all the educational consultant professors of this group, and the research sample was selected by cluster sampling. A total of 35 educational consultant professors and 329 students participated in this research. The research tool included a demographic questionnaire and a researcher-made questionnaire, which was taken from the regulations of the consultant professor approved by the Ministry of Health and Medicine, and was used separately for students and professors. The validity of the questionnaire was confirmed by 12 faculty members of Abadan University of Medical Sciences. Its reliability was also reported based on internal homogeneity and with Cronbach's alpha for the student questionnaire and the professor questionnaire of 0.95 and 0.927, respectively. The questionnaire included 30 questions in three areas: "educational research", "individual-emotional" and "social welfare" and how to score the questions were on a 5-point Likert scale. The questionnaire along with the necessary explanations was given to the research sample and then the information was collected. The data was analyzed using descriptive and analytical statistics with the help of SPSS version 21 statistical software and at a significance level of 0.05.

Results and discussion: In the comparison of the components of the interaction between professor and student, from the point of view of the professors, the highest average in the area of educational research was 72 (11.85), and social welfare 29.89 (3.3) related to the paramedical faculty and in the personal-emotional area 24.75 (2.6) related to the faculty It was health and in all three areas, the lowest average was 61.5 (16.3), 22.25 (7.54) and 19.25 (5.62) in the medical school. In terms of years of counseling, in all three areas, professors with 2 to 5 semesters of counseling experience had the lowest average, and professors with 10 semesters or more, had the highest average, and this difference in "educational-research" and "individual-emotional" fields was statistically significant. It was significant ($p=0.036$ and $p=0.027$ respectively). In terms of participation in empowerment workshops, professors with a history of "participating in less than 5 workshops" had the lowest average and the group with a history of "participating in 5 or more workshops" had the highest average in all three areas. In the comparison between the three areas, it was observed that the difference between the two groups in all three areas and in general was statistically significant ($p=0.02$). In the comparison of the interaction components

between students and professors, from the point of view of the students, the highest average is in the educational-research area 53.01 (17.12) related to paramedical faculty and in the personal-emotional 14.18 (6.74) and social-welfare 17.61 (8) related to the faculty It was nursing. In all three areas, the lowest mean was 33.47 (17.27), 8.75 (4.64), and 10.47 (7.51) for the medical school. Comparing these differences, it was observed that there are statistically significant differences between students of different fields in all three areas ($p < 0.001$). Students who had a history of using counseling services by a psychologist had a significantly higher mean score in both educational-research and personal-emotional areas ($p = 0.008$ and $p = 0.022$, respectively). Also, with the increase in age and academic semester, students interacted more with their academic educational consulting professors.

Conclusion: In general, the level of interaction between educational consulting professors and students at Abadan University of Medical Sciences during virtual education in the "educational-research" area, which is one of the counseling needs of students, was in a favorable state, but in the "personal-emotional" and "Socio-welfare" areas was at a relatively low level, which seems normal considering the nature of referral cases in these two areas. Interaction in fields such as nursing, which are older, is well established for both students and professors, but in medical school, this relationship has not yet been effectively formed.

Keywords: Educational Consultant professors, student, Interaction

مجله‌ی توسعه‌ی آموزش جندی شاپور
فصلنامه‌ی معاونت آموزشی
سال پانزدهم، شماره ۴، زمستان ۱۴۰۳
www.edj.ajums.ac.ir

بررسی میزان تعامل دانشجویان و استادان مشاور تحصیلی دانشگاه علوم پزشکی آبادان و عوامل مؤثر بر آن در دوران شیوع پاندمی کووید ۱۹

ارغوان افرا: عضو هیأت علمی، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی آبادان، آبادان، ایران.

مریم بان*: عضو هیأت علمی، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی آبادان، آبادان، ایران.

سعیده الهامی: عضو هیأت علمی، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی آبادان، آبادان، ایران.

شیماسنیسل بچاری: کارشناسی ارشد مامایی، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی آبادان، آبادان، ایران.

فاطمه دراری: عضو هیأت علمی، گروه اتاق عمل، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی آبادان، آبادان، ایران.

چکیده

اهداف: دانشجویان به عنوان یکی از ارکان اصلی دانشگاه، نیازمند دریافت خدمات مشاوره تحصیلی از سوی افراد باتجربه هستند. این پژوهش با هدف بررسی میزان تعامل بین دانشجویان و استادان مشاور تحصیلی و عوامل مؤثر بر آن در دوران شیوع پاندمی کووید ۱۹ انجام شد. **مواد و روش‌ها:** پژوهش حاضر، یک مطالعه توصیفی-تحلیلی است که با مشارکت ۳۵ نفر از اساتید مشاور و ۳۲۹ نفر از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی آبادان انجام شد. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه دموگرافیک و یک پرسشنامه محقق ساخته در سه حیطه آموزشی-پژوهشی، فردی-عاطفی و اجتماعی-رفاهی بود.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که از دیدگاه اساتید، بیشترین میانگین در حیطه آموزشی-پژوهشی (۷۲) و اجتماعی-رفاهی (۲۹/۸۹) مربوط به دانشکده پیراپزشکی و در حیطه فردی-عاطفی (۲۴/۷۵) مربوط به دانشکده بهداشت بود. در هر سه حیطه، کمترین میانگین مربوط به دانشکده پزشکی بود. از دیدگاه دانشجویان نیز، بیشترین میانگین در حیطه آموزشی-پژوهشی (۵۳/۰۱) مربوط به دانشکده پیراپزشکی و در حیطه‌های فردی-عاطفی (۱۴/۱۸) و اجتماعی-رفاهی (۱۷/۶۱) مربوط به دانشکده پرستاری بود. کمترین میانگین در هر سه حیطه برای دانشکده پزشکی به دست آمد.

نتیجه‌گیری: تعامل بین دانشجویان و استادان در حیطه آموزشی-پژوهشی و در دانشکده‌هایی که دارای اساتید باتجربه هستند، بیشتر است. این تعامل باید در سایر حیطه‌ها و دانشکده‌ها نیز تقویت شود.

کلیدواژه‌ها: استاد مشاور تحصیلی، دانشجو، تعامل

***نویسنده مسئول:** عضو هیأت علمی، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی آبادان، آبادان، ایران.

m.ban@abadanums.ac.ir

مقدمه

داشتن زندگی موفق نیازمند آرامش، سلامت و کارآمدی در حیطه‌های مختلف زیستی، روانی و اجتماعی است. گسترش علوم و تغییرات اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، چالش‌هایی را برای دانشگاه‌ها و جامعه به همراه داشته که دریافت مشاوره و راهنمایی را ضروری می‌سازد (شبان، احمدی‌نیا، رضائیان ۱۴۰۰). دانشجویان به عنوان یکی از ارکان اصلی دانشگاه، نقش مؤثری در تحقق اهداف دانشگاه و جامعه دارند. آن‌ها به دلیل ویژگی‌های خاص سنی و شرایط خاص زندگی در دوران دانشجویی، به‌ویژه در نخستین سال‌های ورود به دانشگاه، با مشکلات متعددی نظیر جدایی از خانواده، زندگی دانشجویی و خوابگاهی، محیط جدید دانشگاه، مدیریت استقلال مالی، مسائل تحصیلی و عاطفی و دغدغه‌های مربوط به شغل و آینده روبه‌رو می‌شوند (آقایی افشار، افتخارواقفی، صافی‌زاده ۱۳۹۵).

ورود به دانشگاه و مواجهه با تغییرات مختلف می‌تواند موجب تنش و افت تحصیلی، آسیب‌های روحی روانی و تغییر سبک زندگی دانشجویان شود. بدون شک، چنین شرایطی نیازمند رسیدگی و بررسی هدفمند است (مقبولی، پورحسن ۱۳۹۷). لذا دانشجویان علوم پزشکی نیز پس از ورود به دانشگاه ممکن است دچار اضطراب آشکار و نهان شوند (کشاورز و همکاران ۱۴۰۰). مشکلات مختلف دانشجویان در دوران تحصیل می‌تواند آسیب‌های مخربی به همراه داشته باشد (غلامزاده و همکاران ۱۴۰۰). در حالی که دریافت مشاوره مناسب از افراد صلاحیت‌دار می‌تواند مشکلات را رفع کند و ارتباط مؤثر با دیگران را تقویت کرده و در نهایت موجب ارتقاء کارآمدی نظام آموزشی، پیشرفت تحصیلی و فراهم شدن فرصت‌هایی برای رشد و تغییرات رفتاری دانشجویان شود (تباری و همکاران ۱۳۹۶).

مشاوره تحصیلی رابطه‌ای پویا و هدفمند براساس تعامل استاد و دانشجو است که در جهت پیشرفت تحصیلی، ارتقاء انگیزه و نگرش مثبت به دانشگاه و اعتماد به نفس دانشجویان در زمینه تحصیل عمل می‌کند (غلامزاده و همکاران ۱۴۰۰؛ وای اس چونگ، ام اج سیو، تی ال شک ۲۰۱۷). مشاوره از دیرباز

در میان اقوام مختلف وجود داشته و در دین اسلام نیز مورد توجه ویژه‌ای قرار گرفته است (کوشا، دنگ‌کوب، برزنونی ۱۳۹۷). فعالیت مشاوره و راهنمایی به شکل ساختاریافته در سال ۱۹۰۸ میلادی در بوستون آمریکا آغاز شد (شبان، احمدی‌نیا، رضائیان ۱۴۰۰).

مشاوره و راهنمایی یک فرایند یادگیری است که در قالب ارتباط متقابل بین دو فرد شکل می‌گیرد. در این ارتباط، مشاور با بهره‌گیری از توانمندی‌های علمی و حرفه‌ای، فرد مراجع را با روش‌های مناسب و براساس نیازهای او یاری می‌کند تا با دستیابی به خودشناسی بیشتر، به اهداف خود برسد (حسینی و همکاران ۱۳۹۶). یکی از وظایف اعضای هیأت علمی در دانشگاه‌ها ارائه راهنمایی و مشاوره صحیح به دانشجویان است که در آیین‌نامه استخدامی آن‌ها نیز بر آن تأکید شده است (غلامزاده و همکاران ۱۴۰۰).

استاد راهنما معمولاً عضو هیأت علمی است که با پیشنهاد مسئول اساتید مشاور و تأیید معاون آموزشی و حکم رئیس دانشکده، در ارتباط با مشکلات آموزشی، پژوهشی و فردی مسئولیت راهنمایی دانشجویان را بر عهده دارد (مرتضوی و همکاران ۱۳۹۸). استاد مشاور، براساس آیین‌نامه استاد مشاور مصوب ۱۳۹۸، با حداقل ۳ سال سابقه آموزشی و حضور در دوره‌های مختلف توجیهی، به‌عنوان فردی توانمند و قابل اعتماد، مسئول هدایت دانشجو می‌باشد (رضاپور شاه‌کلایی و همکاران ۱۳۹۹).

علی‌رغم تأکید بر اهمیت نیاز دانشجویان به دریافت مشاوره و تصریح در آیین‌نامه‌ها، دانشجویان اساتید مشاور را به عنوان مرجع مطمئنی برای رفع نیازهایشان نمی‌شناسند. نقش استاد مشاور در دانشگاه‌های علوم پزشکی نیز چندان برجسته نیست. بیشتر دانشجویان به جز موارد آموزشی به استاد مشاور خود مراجعه نمی‌کنند و اساتید مشاور نیز تمایلی به پیگیری روند تحصیلی نشان نمی‌دهند (غلامزاده و همکاران ۱۴۰۰).

چندین پژوهش نشان داده است که میزان عملکرد اساتید مشاور از نظر دانشجویان رضایت‌بخش نبوده است و طرح استاد مشاور در دانشگاه‌های ایران به دلایل مختلف نتایج مؤثری نداشته است (کشاورز و همکاران ۱۴۰۰). نتایج

جهت برقراری توازن در تعداد اساتید و دانشجویان رشته‌های مختلف، نمونه‌ها در ۵ دسته قرار گرفتند:

۱- دانشکده بهداشت: شامل رشته‌های بهداشت محیط، بهداشت حرفه‌ای و بهداشت عمومی.

۲- دانشکده پزشکی: شامل رشته پزشکی.

۳- دانشکده پرستاری: شامل رشته‌های پرستاری و فوریت‌های پزشکی.

۴- دانشکده پیراپزشکی: شامل رشته‌های هوشبری، اتاق عمل و علوم آزمایشگاهی.

۵- دانشکده فناوری اطلاعات سلامت: شامل رشته‌های کتابداری و فناوری اطلاعات سلامت.

ابزار گردآوری داده‌ها شامل دو پرسشنامه دموگرافیک و محقق ساخته بود که برگرفته از آیین‌نامه استاد مشاور (مصوب ۹۷/۱۲/۱۲ وزارت بهداشت) تهیه و به صورت جداگانه برای دانشجویان و اساتید استفاده شد. روایی پرسشنامه‌ها توسط ۱۲ نفر از اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی آبادان مورد تأیید قرار گرفت و پایایی آن نیز با استفاده از آلفای کرونباخ برای پرسشنامه‌های دانشجویان و اساتید به ترتیب ۰/۹۵ و ۰/۹۲۷ محاسبه شد.

پرسشنامه شامل ۳۰ سوال در سه حیطه آموزشی-پژوهشی (۱۷ سوال)، فردی-عاطفی (۶ سوال)، و اجتماعی-رفاهی (۷ سوال) بود. نمره‌دهی به سؤالات براساس مقیاس لیکرت ۵ امتیازی انجام شد (بسیار زیاد نمره ۵، زیاد نمره ۴، متوسط نمره ۳، کم نمره ۲، خیلی کم نمره ۱، عدم نیاز نمره ۰). پرسشنامه‌ها به صورت حضوری در زمان امتحانات پایان‌ترم به دانشجویان و اساتید داده شد و اطلاعات جمع‌آوری گردید.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، در مرحله اول از شاخص‌های مرکزی و پراکندگی استفاده شد. همچنین به منظور بررسی ارتباط بین ویژگی‌های جمعیت شناختی و نمرات تعامل، از تحلیل‌های خوشه‌ای استفاده شد. در نهایت، برای کنترل تأثیر سایر متغیرها، از تحلیل‌های رگرسیونی برای داده‌های خوشه‌ای استفاده گردید. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۲۱ و در سطح معنی‌داری ۰/۰۵ انجام شد.

پژوهش‌های انجام شده در همدان (رضاپور شاه‌کلای و همکاران ۱۳۹۹)، البرز (داودآبادی و همکاران ۱۳۹۵) و بابل (سیدمجیدی و همکاران ۱۳۹۲) نیز بر این موضوع صحت گذاشته‌اند.

هرچند که نتایج برخی پژوهش‌های انجام شده در خراسان شمالی (حسینی و همکاران ۱۳۹۶) و مشهد (ابراهیمی پور و همکاران ۱۳۹۳) عملکرد بهتری از اساتید مشاور را نشان داده است. لذا با توجه به اهمیت ارتباط استاد مشاور با دانشجو و تأکید وزارت بر اجرای آیین‌نامه استاد مشاور در دانشگاه‌ها و همچنین با توجه به عدم وجود اطلاعات کافی در رابطه با میزان ارتباط اساتید مشاور با دانشجویان تحت مشاوره در دانشگاه علوم پزشکی آبادان، به‌ویژه در دوران شیوع پاندمی کرونا که آموزش از راه دور و ارتباط غیرحضوری را به دنبال داشت، این پژوهش با هدف بررسی میزان تعامل بین دانشجویان و اساتید مشاور تحصیلی دانشگاه علوم پزشکی آبادان و عوامل مؤثر بر آن در دوران شیوع پاندمی کووید-۱۹ از دیدگاه دانشجویان و اساتید مشاور در سال ۱۴۰۰ انجام شد.

روش

این پژوهش یک مطالعه مقطعی از نوع توصیفی تحلیلی است که پس از تصویب در شورای پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی آبادان و دریافت کد اخلاق به شماره IR.ABADANUMS.REC.1400.047 در سال ۱۴۰۰ انجام شد. جامعه آماری شامل تمامی دانشجویان و اساتید مشاور تحصیلی دانشگاه علوم پزشکی آبادان بود. نمونه‌گیری به روش خوشه‌ای انجام شد و نمونه نهایی ۳۵ نفر از اساتید مشاور تحصیلی و ۳۲۹ نفر از دانشجویان این دانشگاه بود.

معیارهای ورود به پژوهش برای دانشجویان اشتغال به تحصیل در دانشگاه علوم پزشکی آبادان در ترم تحصیلی دوم و بالاتر و برای اساتید اشتغال به کار در دانشگاه علوم پزشکی آبادان و داشتن حداقل یک ترم سابقه به عنوان استاد مشاور بود. معیارهای خروج از پژوهش نیز شامل پرسشنامه‌های ناقص بود. همچنین هر دو گروه جهت شرکت در پژوهش رضایت خود را اعلام نمودند.

یافته‌ها

ویژگی‌های اساتید مشاور:

- از میان ۳۵ استاد مشاور، ۸ نفر (۲۲/۸۶ درصد) از دانشکده بهداشت، ۶ نفر (۱۷/۱۴ درصد) از دانشکده فناوری اطلاعات سلامت، ۸ نفر (۲۲/۸۶ درصد) از دانشکده پرستاری، ۹ نفر (۲۵/۷۱ درصد) از دانشکده پیراپزشکی و ۴ نفر (۱۱/۴۳ درصد) از دانشکده پزشکی بودند.

- از نظر جنسیت، ۱۵ نفر (۴۲/۸۶ درصد) از اساتید مرد و ۲۰ نفر (۵۷/۱۴ درصد) زن بودند.

- از نظر وضعیت تأهل، ۲۵ نفر (۷۱/۴۳ درصد) از اساتید متأهل بودند.

- ۱۵ نفر (۴۲/۸۶ درصد) دارای مدرک دکتری و ۲۰ نفر (۵۷/۱۴ درصد) دارای مدرک کارشناسی ارشد بودند.

- ۷ نفر (۲۰ درصد) دارای ۱۰ ترم یا بیشتر سابقه مشاوره با دانشجوی بودند.

- ۱۲ استاد (۳۴/۲۸ درصد) بیش از ۵ بار در کارگاه‌های توانمندسازی اساتید مشاور شرکت کرده بودند.

- ۲۹ نفر (۸۲/۸۶ درصد) دارای پست اجرایی بودند.

- ۲۸ نفر (۸۰ درصد) رضایت از سمت استاد مشاور خود را اعلام کرده بودند.

مقایسه مؤلفه‌های تعامل بین استاد و دانشجو:

- در حیطه آموزشی-پژوهشی: بیشترین میانگین (۷۲) مربوط به دانشکده پیراپزشکی و کمترین میانگین (۶۱/۵) مربوط به دانشکده پزشکی بود.

- در حیطه اجتماعی-رفاهی: بیشترین میانگین (۲۹/۸۹) مربوط به دانشکده پیراپزشکی و کمترین میانگین (۲۲/۲۵) مربوط به دانشکده پزشکی بود.

- در حیطه فردی-عاطفی: بیشترین میانگین (۲۴/۷۵) مربوط به دانشکده بهداشت و کمترین میانگین (۱۹/۲۵) مربوط به دانشکده پزشکی بود.

مقایسه بین گروه‌های آموزشی نشان داد که تفاوت معنی‌داری بین گروه‌ها در هر سه حیطه مشاهده نشد.

مقایسه بین استادان براساس مدرک تحصیلی و وضعیت تأهل: در حیطه آموزشی-پژوهشی، میانگین نمره استادان دارای

مدرک فوق‌لیسانس بیشتر از استادان دارای مدرک دکتری بود، اگرچه این تفاوت از نظر آماری معنی‌دار نبود ($p = ۰/۰۸$). در این حیطه، میانگین نمره در استادان مجرد نیز بیشتر از استادان متأهل بود، اما این تفاوت نیز از نظر آماری معنی‌دار نبود ($p = ۰/۰۶۵$).

مقایسه براساس سابقه مشاوره: گروه با ۲ تا ۵ ترم سابقه کمترین میانگین و گروه با "۱۰ یا بیشتر از ۱۰ ترم سابقه" بیشترین میانگین را در هر سه حیطه داشتند. تفاوت بین گروه‌ها در حیطه‌های آموزشی-پژوهشی و فردی-عاطفی از نظر آماری معنی‌دار بود (به ترتیب $p = ۰/۰۳۶$ و $p = ۰/۰۲۷$) اما در حیطه اجتماعی-رفاهی معنی‌دار نبود ($p = ۰/۰۵۲$).

مقایسه براساس تعداد کارگاه‌های توانمندسازی: گروه با سابقه "شرکت در کمتر از ۵ کارگاه" کمترین میانگین و گروه با سابقه "شرکت در ۵ یا بیش از ۵ کارگاه" بیشترین میانگین را در هر سه حیطه داشتند. تفاوت بین گروه‌ها در هر سه حیطه و به‌طور کل به لحاظ آماری معنی‌دار بود ($p = ۰/۰۲$).

مقایسه براساس جنسیت، پست اجرایی و رضایت از سمت استاد مشاور: تفاوت معنی‌داری در نمرات تعامل در هر سه حیطه براساس این ویژگی‌ها مشاهده نشد (جدول ۱).

در این پژوهش، ۳۲۹ نفر از دانشجویان شرکت داشتند. این تعداد دانشجویان در گروه‌های ۹ نفره قرار داشتند که توسط یک استاد مشاور هدایت می‌شدند. دانشجویان با میانگین سنی (۱/۸) و ۲۱ تا ۱۹ بازه ۳۱ سال بودند. از نظر ترم تحصیلی نیز در بازه ترم ۲ تا ۷ با میانگین (۱/۸۲) ۴/۰۳ بودند. درصد رضایتمندی از رشته تحصیلی نیز برابر با (۲۵/۰۶) ۷۱/۱۹ بود.

در مقایسه وضعیت تعامل بین دانشجویان با استادان مشاور از دیدگاه دانشجویان زیرگروه‌های مختلف مشاهده شد که بیشترین میانگین در حیطه آموزشی-پژوهشی و (۱۷/۱۲) ۵۳/۰۱ مربوط به دانشجویان دانشکده پیراپزشکی و

جدول شماره ۱: مقایسه نمره کل و نمرات حیطه‌های سه گانه تعامل استاد با دانشجو در زیر گروه‌های مختلف اساتید مشاور تحصیلی
Table Number 1: Comparison of the total score and the scores of the three areas of professors and students in the subgroups of educational consultant professors

p-value	اجتماعی-رفاهی		فردی-عاطفی		آموزشی-پژوهشی		تعداد (درصد)	زیرگروه	
	میانگین (انحراف معیار)	p-value	میانگین (انحراف معیار)	p-value	میانگین (انحراف معیار)	p-value			
۰/۴	۱۲۳/۷۵ (۱۲/۸۴)	۰/۲۹	۲۷/۸۸ (۴/۲۲)	۰/۲۲	۲۴/۷۵ (۲/۶)	۰/۶۵	۷۱/۱۳ (۷/۴)	۸ (۲۲/۸۶)	بهداشت
	۱۱۹/۵ (۱۶/۷۳)		۲۷/۸۳ (۵/۶۷)		۲۱/۳۳ (۴/۰۸)		۷۰/۳۳ (۷/۶۱)	۶ (۱۷/۱۴)	فناوری و کتابداری
	۱۱۶/۶۳ (۲۴/۰۴)		۲۴/۷۵ (۷/۷)		۲۳ (۴/۶)		۶۸/۸۸ (۱۲/۹۷)	۸ (۲۲/۸۶)	پرستاری
	۱۲۵/۵۶ (۱۷/۸۲)		۲۹/۸۹ (۳/۳)		۲۳/۶۷ (۳/۵۴)		۷۲ (۱۱/۸۵)	۹ (۲۵/۷۱)	پیراپزشکی
	۱۰۳ (۲۸/۶۹)		۲۲/۲۵ (۷/۵۴)		۱۹/۲۵ (۵/۶۲)		۶۱/۵ (۱۶/۳)	۴ (۱۱/۴۳)	پزشکی
۰/۸	۱۲۰/۴۷ (۲۰/۹۶)	۰/۴۸	۲۷/۶ (۶/۰۳)	۰/۵۲	۲۳/۲ (۴/۷۷)	۰/۷۸	۶۹/۶۷ (۱۱/۰۹)	۱۵ (۴۲/۸۶)	مرد
	۱۱۸/۷۵ (۱۹/۲۸)		۲۶/۶ (۵/۸۸)		۲۲/۶ (۳/۶۵)		۶۹/۵۵ (۱۱/۲۱)	۲۰ (۵۷/۱۴)	زن
۰/۱۲	۱۲۳/۳۵ (۱۷/۱۷)	۰/۴۸	۲۷/۷ (۵/۵)	۰/۲۳	۲۳/۶۵ (۳/۵۳)	۰/۰۸	۷۲ (۹/۳۱)	۲۰ (۵۷/۱۴)	فوق لیسانس
	۱۱۴/۳۳ (۲۲/۲۶)		۲۶/۱۳ (۶/۴۴)		۲۱/۸ (۴/۶۹)		۶۶/۴ (۱۲/۵۲)	۱۵ (۴۲/۸۶)	دکتری
۰/۱۳	۱۱۶/۲۸ (۲۲/۲۱)	۰/۶۳	۲۶/۴۴ (۶/۷۶)	۰/۲۲	۲۲/۳۲ (۴/۵۹)	۰/۰۶۵	۶۷/۵۲ (۱۲/۰۸)	۲۵ (۷۱/۴۳)	بلی
	۱۲۷/۵ (۷/۴۷)		۲۸/۵ (۲/۳۲)		۲۴/۲ (۲/۲)		۷۴/۸ (۷/۵)	۱۰ (۲۸/۵۷)	خیر
۰/۰۳	۱۱۳/۳۲ (۲۰/۷۲)	۰/۰۵۲	۲۵/۲۳ (۶/۲۳)	۰/۰۲۷	۲۱/۵۹ (۴/۱۷)	۰/۰۳۶	۶۶/۵ (۱۱/۷۷)	۲۲ (۶۲/۸۶)	ترم ۲-۵
	۱۲۴/۵ (۱۳/۳۷)		۲۹ (۳/۶۹)		۲۴/۱۷ (۳/۶)		۷۱/۳۳ (۷/۲)	۶ (۱۷/۱۴)	ترم ۶-۹
	۱۳۴/۵۷ (۱۱/۱۵)		۳۱ (۳/۷۹)		۲۵/۷۱ (۲/۶۳)		۷۷/۸۶ (۶/۲۸)	۷ (۲۰)	۱۰ ترم و بالاتر
۰/۸۷	۱۱۹/۲۴ (۲۰/۸۹)	۰/۳۶	۲۷/۲۸ (۶/۱۵)	۰/۸۸	۲۲/۷۹ (۴/۲۹)	۰/۸۱	۶۹/۱۷ (۱۱/۶۲)	۲۹ (۸۲/۸۶)	بلی
	۱۲۰/۶۷ (۱۴/۲۲)		۲۵/۸۳ (۴/۵۸)		۲۳/۱۷ (۳/۴۳)		۷۱/۶۷ (۷/۷۱)	۶ (۱۷/۱۴)	خیر
۰/۰۲	۱۱۴/۰۹ (۱۹/۲۱)	۰/۰۳۴	۲۵/۵۷ (۵/۹۷)	۰/۰۲	۲۱/۶۵ (۳/۸۶)	۰/۰۳	۶۶/۸۷ (۱۱/۰۱)	۲۳ (۶۵/۷۱)	۵ و کمتر
	۱۲۹/۸۳ (۱۶/۹۶)		۲۹/۸۳ (۴/۷۵)		۲۵/۱۷ (۳/۶۹)		۷۴/۸۳ (۹/۲۷)	۱۲ (۳۴/۲۸)	بیشتر از ۵
۰/۱۳	۱۲۲ (۱۶/۳)	۰/۱۱	۲۷/۹۶ (۴/۹۸)	۰/۹۵	۲۳ (۳/۶۳)	۰/۳۲	۷۱/۰۴ (۸/۹۷)	۲۸ (۸۰)	بلی
	۱۰۹/۴۳ (۲۹/۳۹)		۲۳/۲۹ (۷/۹۹)		۲۲/۲۹ (۵/۹۹)		۶۳/۸۶ (۱۶/۵۸)	۷ (۲۰)	خیر

در مقایسه بین دانشجویان براساس تحصیلات پدر مشاهده شد که بیشترین میانگین در حیطه آموزشی-پژوهشی برای دانشجویی بوده که تحصیلات پدرشان دیپلم بوده است، در حیطه فردی-عاطفی دانشجویانی که پدران آن‌ها لیسانس داشتند و در حیطه اجتماعی-رفاهی نیز دانشجویانی که پدرشان سیکل داشتند بالاترین میانگین را به خود اختصاص دادند. همچنین در هر سه حیطه دانشجویانی که تحصیلات پدرشان دیپلم بوده است، در حیطه فردی-عاطفی دانشجویانی که پدرهای آن‌ها لیسانس داشتند و در حیطه اجتماعی-رفاهی نیز دانشجویانی که پدرشان سیکل داشتند بالاترین میانگین را به خود اختصاص دادند. همچنین در هر سه حیطه دانشجویانی که تحصیلات پدر آن‌ها فوق لیسانس یا دکتری بوده، کمترین میانگین را داشتند. در مقایسه بین این

در حیطه‌های فردی-عاطفی (۶/۷۴) و اجتماعی-رفاهی (۸) ۱۷/۶۱ مربوط به دانشجویان دانشکده پرستاری بود. در هر سه حیطه نیز کمترین میانگین (۱۷/۲۷) ۳۳/۴۷ و (۴/۶۴) ۸/۷۵ و (۷/۵۱) ۱۰/۴۷ برای دانشجویان دانشکده پزشکی بود. در مقایسه این تفاوت‌ها مشاهده شد که تفاوت‌های آماری معنی‌دار بین دانشجویان رشته‌های مختلف در هر سه حیطه وجود دارد ($p < ۰/۰۰۱$). در مقایسه بین دانشجویان از نظر جنس تفاوت آماری معنی‌داری بین دانشجویان پسر و دختر در حیطه آموزشی-پژوهشی مشاهده نشد ($p = ۰/۱۹$). اما میانگین نمرات دانشجویان پسر در حیطه‌های فردی-عاطفی و اجتماعی-رفاهی به طور معنی‌داری بیشتر از دانشجویان دختر بود، به ترتیب ($p = ۰/۰۳۳$) و ($p = ۰/۰۵$).

جدول شماره ۲: مقایسه نمره کل و نمرات حیطه‌های سه گانه تعامل استاد با دانشجو در زیر گروه‌های مختلف دانشجویان

Table Number 2: Comparison of the total score and the scores of the three areas of professors and students in the subgroups of Students

p-value	اجتماعی-رفاهی		فردی-عاطفی		آموزشی-پژوهشی		تعداد (درصد)	زیرگروه	
	میانگین (انحراف معیار)	p-value	میانگین (انحراف معیار)	p-value	میانگین (انحراف معیار)	p-value			
.001	۷۴/۱۷ (۲۳/۰۴)	.001	۱۵/۷۶ (۶/۲۴)	.001	۱۱/۴ (۴/۸۶)	.001	۴۷ (۱۵/۴۳)	بهداشت	
	۶۹/۰۶ (۲۴/۲۷)		۱۳/۶۱ (۵/۸۶)		۱۰/۳۱ (۴/۹۵)		۴۵/۱۳ (۱۶/۶۲)	۵۴ (۱۷/۱۴)	فناوری و کتابداری
	۸۳/۰۶ (۲۷/۶۵)		۱۷/۶۱ (۸)		۱۴/۱۸ (۶/۷۴)		۵۱/۲۶ (۱۵/۶۲)	۷۲ (۲۲/۸۶)	پرستاری
	۸۲/۷۰ (۲۶/۸۰)		۱۷/۴۳ (۷/۱۷)		۱۲/۲۶ (۵/۴۴)		۵۳/۰۱ (۱۷/۱۲)	۸۱ (۲۵/۷۱)	پیراپزشکی
	۵۲/۶۹ (۲۷/۶۰)		۱۰/۴۷ (۷/۵۱)		۸/۷۵ (۴/۶۴)		۳۳/۴۷ (۱۷/۲۷)	۳۶ (۱۱/۴۳)	پزشکی
.069	۷۸/۹۳ (۳۰/۱۰)	.05	۱۶/۹۳ (۷/۸۶)	.033	۱۲/۷۹ (۶/۱۹)	.19	۴۹/۲۱ (۱۸/۴۶)	مرد	
	۷۳/۲۱ (۲۵/۹۳)		۱۵/۰۰ (۷/۰۲)		۱۱/۲۷ (۵/۴۰)		۴۶/۹۴ (۱۶/۶۵)	۲۰۹ (۶۶/۵۶)	زن
.002	۷۱/۶۰ (۲۵/۰۴)	.001	۱۵/۰۰ (۶/۴۶)	.012	۱۱/۰۰ (۴/۵۹)	.013	۴۵/۶۰ (۱۶/۳۱)	بیسواد	
	۷۶/۹۸ (۲۹/۱۸)		۱۶/۶۲ (۸/۱۵)		۱۱/۷۶ (۶/۲۲)		۴۸/۶۰ (۱۷/۹۲)	۵۸ (۲۰)	سیکل
	۷۸/۲۱ (۲۷/۳۹)		۱۵/۷۵ (۷/۰۴)		۱۱/۹۲ (۵/۳۹)		۵۰/۵۳ (۱۷/۹۱)	۱۰۲ (۳۵/۱۷)	دیپلم
	۷۳/۰۰ (۲۴/۶۴)		۱۵/۲۱ (۶/۴۶)		۱۱/۰۰ (۴/۷۷)		۴۶/۷۹ (۱۵/۰۹)	۱۹ (۶/۵۵)	فوق دیپلم
	۷۶/۴۱ (۲۵/۷۶)		۱۶/۳۲ (۶/۵۶)		۱۲/۳۱ (۵/۹۰)		۴۷/۷۹ (۱۶/۱۱)	۷۵ (۲۵/۸۶)	لیسانس
۵۳/۵۴ (۲۴/۲۶)	۹/۴۶ (۶/۰۷)	۷/۸۵ (۳/۷۵)	۳۶/۲۳ (۱۷/۰۰)	۲۶ (۸/۹۷)	فوق لیسانس و دکتری				
.074	۸۲/۲۵ (۲۹/۷۱)	.065	۱۷/۱۷ (۷/۴۱)	.089	۱۲/۰۸ (۴/۶۸)	.073	۵۳/۰۰ (۲۰/۴۹)	بیسواد	
	۷۵/۸۵ (۳۰/۰۷)		۱۵/۹۹ (۸/۱۸)		۱۲/۰۳ (۶/۵۳)		۴۷/۸۴ (۱۷/۹۴)	۷۵ (۲۵/۹۵)	سیکل
	۷۵/۵۹ (۲۵/۵۷)		۱۵/۴۹ (۶/۸۷)		۱۱/۵۵ (۵/۱۵)		۴۸/۵۶ (۱۶/۴۴)	۱۰۸ (۳۷/۳۷)	دیپلم
	۷۳/۱۸ (۳۰/۱۰)		۱۴/۲۷ (۶/۸۵)		۱۱/۵۵ (۵/۷۱)		۴۷/۳۶ (۲۰/۲۸)	۲۲ (۷/۶۱)	فوق دیپلم
	۷۲/۲۵ (۲۵/۷۹)		۱۵/۰۳ (۶/۸۰)		۱۱/۰۲ (۵/۳۴)		۴۵/۹۳ (۱۶/۷۲)	۶۰ (۲۰/۷۶)	لیسانس
۶۷/۶۷ (۳۲/۳۵)	۱۲/۶۷ (۷/۳۹)	۱۰/۸۳ (۶/۰۹)	۴۴/۱۷ (۲۰/۷۰)	۱۲ (۴/۱۵)	فوق لیسانس و دکتری				
.06	۷۹/۰۰ (۳۵/۲۸)	.033	۱۷/۹۳ (۸/۲۵)	.027	۱۳/۰۷ (۶/۶۵)	.053	۴۸/۰۰ (۲۲/۵۸)	مرگ اعضا	
	۸۷/۵۰ (۱۲/۰۲)		۲۲/۵۰ (۱۰/۶۱)		۵/۵۰ (۳/۵۴)		۵۹/۵۰ (۴/۹۵)	۲ (۰/۶۳)	طلاق والدین
	۴۷/۰۰		۹/۰۰		۱۰/۰۰		۲۸/۰۰	۱ (۰/۳۲)	طلاق دانشجو
	۷۷/۳۸ (۲۷/۸۶)		۱۶/۳۸ (۷/۳۳)		۱۳/۳۱ (۶/۴۲)		۴۷/۶۹ (۱۶/۸۵)	۲۶ (۸/۲۵)	بیماری اعضا
۷۴/۶۳ (۲۷)	۱۵/۴۲ (۷/۲۷)	۱۱/۶۰ (۵/۵۷)	۴۷/۶۲ (۱۷/۰۷)	۲۷۱ (۸۶/۰۳)	هیچکدام				
.048	۷۵/۳۹ (۲۷/۱۲)	.027	۱۵/۷۰ (۷/۲۶)	.09	۱۱/۷۶ (۵/۶۸)	.061	۴۷/۷۵ (۱۷/۰۲)	حضور هر دو والد بدون مشکل جدی	
	۷۳/۵۰ (۹/۱۹)		۱۳/۵۰ (۰/۷۱)		۱۱/۰۰ (۱/۴۱)		۴۹/۰۰ (۷/۰۷)	۲ (۰/۶۳)	حضور یک یا دو والد با مشکل جدی
	۷۲/۲۵ (۴۰/۵۹)		۱۵/۱۳ (۹/۷۸)		۱۲/۵۰ (۷/۶۷)		۴۴/۶۳ (۲۴/۳۷)	۸ (۲/۵۴)	عدم حضور هر دو والد بدون مشکل جدی
	۵۰/۶۷ (۳۰/۳۷)		۷/۶۷ (۶/۳۵)		۸/۶۷ (۵/۱۳)		۳۴/۳۳ (۲۱/۱۳)	۳ (۰/۹۵)	عدم حضور هر دو والد با مشکل جدی
.088	۷۴/۶۳ (۳۱/۵۹)	.074	۱۷/۰۰ (۹/۸۱)	.08	۱۲/۱۳ (۴/۶۱)	.066	۴۵/۵۰ (۱۹/۸۹)	بلی	
	۷۵/۰۷ (۲۷/۴۰)		۱۵/۶۱ (۷/۲۹)		۱۱/۷۶ (۵/۷۴)		۴۷/۷۱ (۱۷/۲۳)	۳۰۷ (۹۷/۴۶)	خیر
.084	۸۰/۵۰ (۳۴/۱۲)	.07	۱۷/۲۵ (۹/۵۰)	.013	۱۸/۵۰ (۹/۶۸)	.063	۴۴/۷۵ (۱۶/۵۰)	بلی	
	۷۴/۹۹ (۲۷/۴۲)		۱۵/۶۲ (۷/۳۳)		۱۱/۶۸ (۵/۶۱)		۴۷/۶۹ (۱۷/۳۰)	۳۱۱ (۹۸/۷۳)	خیر
.02	۸۴/۷۶ (۲۵/۵۹)	.045	۱۶/۴۳ (۶/۵۹)	.022	۱۴/۰۴ (۶/۶۹)	.008	۵۴/۲۸ (۱۵/۲۰)	بلی	
	۷۳/۴۱ (۲۷/۴۶)		۱۵/۵۱ (۷/۴۷)		۱۱/۳۸ (۵/۴۴)		۴۶/۵۲ (۱۷/۳۷)	۲۶۹ (۸۵/۴)	خیر

بین ترم تحصیلی و حیطة اجتماعی-رفاهی تعامل نیز ارتباط مثبت ضعیف و معنی‌داری مشاهده شد ($p = 0/003$). اما بین ترم تحصیلی با دو حیطة دیگر و همچنین بین رتبه تولد و میزان رضایت از رشته تحصیلی با هیچ‌کدام از حیطة‌های تعامل ارتباط خطی معنی‌داری مشاهده نشد ($p > 0/05$) (جدول ۳).

براساس نتایج بررسی ارتباط بین نمره تعامل استاد با نمره تعامل دانشجو در هر یک از حیطة‌ها و در کل حیطة‌ها، مشاهده می‌شود که ارتباط ضعیفی بین نمره تعامل استاد و دانشجو در حیطة "آموزشی و پژوهشی" و نمره کل وجود دارد ($p = 0/06$).

همچنین براساس اطلاعات ارتباط بین هر یک از متغیرهای دموگرافیک دانشجو و استاد با نمره تعامل دانشجو مشاهده می‌شود مدرک تحصیلی استاد یکی از عوامل مؤثر بر نمره دانشجو بوده است به طوری که در حیطة‌های سه‌گانه و در مجموع کل حیطة‌ها میانگین نمره تعامل گزارش شده دانشجویان برای استادان با مدرک کارشناسی ارشد به طور معنی‌داری بیشتر از نمره دانشجویان به استادان با مدرک دکتری بوده است ($p = 0/02$). براساس نتایج نمره دانشجویان به استادان متأهل در حیطة‌های آموزشی-پژوهشی و در مجموع کل حیطة‌ها بالاتر از استادان مجرد بود هرچند این اختلاف معنی‌دار نبود ($p > 0/05$). از نظر دانشجویان استادان با ۹-۶ ترم سابقه مشاوره تا حدودی میانگین نمره پایین‌تری در مقایسه با استادان با سابقه مشاوره ۱۰ ترم یا بیشتر در حیطة اجتماعی-رفاهی داشتند ($p = 0/04$). در حیطة آموزشی-پژوهشی و همچنین در کل حیطة‌ها نیز استادان با ۹-۶ ترم سابقه مشاوره تا حدودی میانگین نمره پایین‌تری در مقایسه با استادان با سابقه مشاوره ۱۰ ترم یا بیشتر داشتند ولی این تفاوت معنی‌دار نبود ($p > 0/05$).

گروه‌ها در هر سه حیطة، تفاوت آماری معنی‌داری مشاهده شد ($p = 0/002$).

در مقایسه میانگین نمرات میزان تعامل استاد و دانشجو از دیدگاه دانشجو در زیرگروه‌های دانشجویان براساس تحصیلات مادر، حوادث زندگی که دانشجویان تجربه کرده‌اند، گروه‌های مختلف دانشجویان براساس روابط خانوادگی، داشتن یا نداشتن بیماری خاص و بودن یا نبودن تحت نظر اداره مشاوره، تفاوت آماری معنی‌داری بین گروه‌ها در هر سه حیطة آموزشی-پژوهشی، فردی-عاطفی و اجتماعی-رفاهی مشاهده نشد. در مقابل دانشجویانی که سابقه استفاده از خدمات مشاوره توسط روانشناس را مثبت ذکر کرده بودند در هر دو حیطة آموزشی-پژوهشی و فردی-عاطفی به طور معنی‌داری میانگین نمره بالاتری داشتند (به ترتیب $p = 0/008$) و ($p = 0/022$). ولی میانگین نمره آن‌ها در حیطة اجتماعی-رفاهی تفاوت آماری معنی‌داری با سایر دانشجویان نداشت ($p = 0/45$) (جدول ۲).

در بررسی ارتباط بین متغیرهای سن و تعداد فرزندان استاد با وضعیت تعامل استاد و دانشجو در حیطة‌های آموزشی-پژوهشی، فردی-عاطفی و اجتماعی-رفاهی مشاهده شد که بین سن استاد و هیچ‌کدام از حیطة‌های تعامل ارتباط معنی‌داری وجود ندارد. بین تعداد فرزندان استاد و حیطة آموزشی-پژوهشی تعامل استاد و دانشجو ارتباط خطی معکوس و معنی‌داری مشاهده شد ($p = 0/048$). بین حیطة فردی-عاطفی و تعداد فرزندان استاد نیز ارتباط خطی معکوسی مشاهده شد، اگرچه این ارتباط در سطح معنی‌داری مفروض ($0/05$) معنی‌دار نبود ($p = 0/055$).

در بررسی ارتباط بین متغیرهای کمی سن، ترم تحصیلی، رتبه و میزان رضایت از رشته تحصیلی با حیطة‌های سه‌گانه تعامل استاد و دانشجو مشاهده شد که ارتباط مثبت ضعیف و معنی‌داری بین سن و هر سه حیطة آموزشی-پژوهشی، فردی-عاطفی و اجتماعی-رفاهی وجود دارد ($p < 0/05$).

جدول شماره ۳: مقایسه ارتباط بین نمره کل و نمرات حیطه‌های سه گانه تعامل استاد و دانشجو بر اساس متغیرهای کمی استاد و دانشجو
 Table Number 3: Comparison of the relationship between the total score and the scores of the three areas of professor and student based on the quantitative variables of professor and student

کل	اجتماعی-رفاهی	فردی-عاطفی	آموزشی-پژوهشی		
۰/۱۶۹**	۰/۱۳۱*	۰/۱۲۷*	۰/۱۷۲**	ضریب همبستگی	سن
۰/۰۰۳	۰/۰۲۰	۰/۰۲۴	۰/۰۰۲	p-value	
۳۱۴	۳۱۴	۳۱۴	۳۱۴	تعداد	
۰/۱۴۰*	۰/۱۶۶**	۰/۰۸۹	۰/۱۱۰	ضریب همبستگی	ترم تحصیلی
۰/۰۰۱	۰/۰۰۳	۰/۱۱۵	۰/۰۵۲	p-value	
۳۱۵	۳۱۵	۳۱۵	۳۱۵	تعداد	
-۰/۱۱۵	۰/۰۲۷	۰/۰۲۰	-۰/۰۱۶	ضریب همبستگی	رتبه
۰/۱۳	۰/۷۱۹	۰/۷۹۲	۰/۸۳۴	p-value	
۱۷۴	۱۷۴	۱۷۴	۱۷۴	تعداد	
۰/۰۵۲	۰/۰۱۹	۰/۰۱۷	۰/۰۰۱>	ضریب همبستگی	میزان رضایت از رشته تحصیلی
۰/۳۷	۰/۷۴۹	۰/۷۷۰	۰/۹۹۹	p-value	
۳۰۰	۳۰۰	۳۰۰	۳۰۰	تعداد	
-۰/۲۷۳	-۰/۲۶۰	-۰/۲۶۲	-۰/۲۶۸	ضریب همبستگی	سن
۰/۱۱۳	۰/۱۳۱	۰/۱۲۹	۰/۱۱۹	p-value	
۳۵	۳۵	۳۵	۳۵	تعداد	
-۰/۳۲۳	-۰/۱۴۴	۰/۳۲۷	۰/۳۳۷*	ضریب همبستگی	تعداد فرزندان
۰/۰۵۹	۰/۴۱۰	۰/۰۵۵	۰/۰۴۸	p-value	
۳۵	۳۵	۳۵	۳۵	تعداد	

دانشجو

استاد

پزشکی در هر سه حیطه و در مجموع کل حیطه‌ها به‌طور معنی‌داری نمره بالاتری کسب کردند ($p < ۰/۰۵$). استادان فناوری اطلاعات سلامت و کتابداری نیز در مقایسه با استادان پزشکی در حیطه آموزشی-پژوهشی و در مجموع کل حیطه‌ها به‌طور معنی‌داری نمره بالاتری بدست آوردند ($p < ۰/۰۵$). براساس نتایج، نمرات دانشجویان پسر در مقایسه با دانشجویان دختر به استادان در حیطه‌های فردی-عاطفی و اجتماعی-رفاهی به‌طور معنی‌داری بالاتر بوده است (به ترتیب $p = ۰/۰۰۹$ و $p = ۰/۰۰۸$). نتایج نشان داد که دانشجویانی که تحصیلات پدر آن‌ها فوق لیسانس و بالاتر بود در مقایسه با دانشجویانی که پدرشان بی‌سواد بوده یا تحصیلات سیکل، دیپلم و لیسانس داشتند در حیطه‌های سه‌گانه نمره کمتری به اساتید مشاور خود دادند که این نمره برای تحصیلات سیکل، دیپلم، فوق‌دیپلم و لیسانس در حیطه‌های سه‌گانه و کل حیطه‌ها معنی‌دار بوده است ($p < ۰/۰۵$).

همچنین نمرات داده شده توسط دانشجویان به استادانی که سابقه ۵ و کمتر شرکت در کارگاه‌های توانمندسازی اساتید مشاور را داشتند در مقایسه با استادانی که بیش از ۵ کارگاه توانمندسازی شرکت کرده بودند در حیطه آموزشی-پژوهشی و در مجموع کل حیطه‌ها پایین‌تر بود ولی این اختلاف معنی‌دار نبوده است ($p > ۰/۰۵$). در ارزیابی دانشجویان، استادان بدون فرزند در حیطه آموزشی-پژوهشی میانگین نمره پایین‌تری در مقایسه با استادان با ۲ فرزند بدست آورده‌اند ($p = ۰/۰۳$). استادان با یک فرزند نیز میانگین نمره پایین‌تری در مقایسه با استادان با ۲ فرزند در این حیطه بدست آورده‌اند اگر چه این اختلاف معنی‌دار نبود ($p > ۰/۰۵$).

در مقایسه بین دانشکده‌ها، استادان دانشکده بهداشت در مقایسه با استادان دانشکده پزشکی در حیطه‌های آموزشی-پژوهشی و در مجموع کل حیطه‌ها به‌طور معنی‌داری نمره بالاتری بدست آوردند ($p < ۰/۰۵$). استادان دانشکده پرستاری و پیراپزشکی نیز در مقایسه با استادان دانشکده

دانشجو، نمره دانشجو در حیطه آموزشی-پژوهشی به‌طور متوسط ۱/۶۳ واحد و در کل حیطه‌ها به‌طور متوسط ۲/۴۴ واحد افزایش می‌یافت ($p < ۰/۰۵$). همچنین ترم تحصیلی دانشجو نیز بر نمره اختصاص داده به استاد در حیطه آموزشی-پژوهشی و نمره کل حیطه‌ها تأثیرگذار بود و به‌ازای افزایش در هر ترم تحصیلی، نمره دانشجو در حیطه آموزشی-پژوهشی به‌طور متوسط ۱/۰۳ واحد و در کل حیطه به‌طور متوسط ۱/۷۲ واحد افزایش یافت هر چند معنی‌دار نبود ($p > ۰/۰۵$) (جدول ۴).

دانشجویانی که سابقه استفاده از خدمات مشاوره را داشتند در مقایسه با دانشجویان فاقد سابقه استفاده از خدمات مشاوره در حیطه‌های آموزشی-پژوهشی، فردی-عاطفی و در مجموع کل حیطه‌ها نمره بالاتری به اساتید خود داده بودند که این اختلاف نمره در حیطه‌های آموزشی-پژوهشی و فردی-عاطفی معنی‌دار بود (به ترتیب $p = ۰/۰۰۴$) و ($p = ۰/۰۰۶$). سن دانشجو یکی از عوامل مؤثر بر نمره اختصاص داده دانشجو به استاد در حیطه آموزشی-پژوهشی و نمره کل حیطه‌ها بود به‌طوری که با افزایش هر سال در سن

جدول شماره ۴: عوامل موثر بر ارتباط بین میزان رضایتمندی دانشجویان از استاد و خودارزیابی استاد مشاور تحصیلی
 Table Number. 4: Factors affecting the relationship between the level of student satisfaction with the professor and the self-evaluation of the Educational Consultant professor

متغیر	زیرگروه	آموزشی-پژوهشی		فردی-عاطفی		اجتماعی-رفاهی		کل
		میانگین (انحراف معیار)	p-value	میانگین (انحراف معیار)	p-value	میانگین (انحراف معیار)	p-value	
نمره استاد		۰/۲۳ (۰/۱۲)	۰/۰۶	۰/۱۴ (۰/۰۹)	۰/۱۱	۰/۱۵ (۰/۱)	۰/۱۳	۰/۰۸۳
	فوق لیسانس	۶/۱۴ (۳/۱۵)	۰/۰۵	۲/۴۲ (۰/۷۷)	۰/۰۰۲	۲/۸۲ (۱/۲۶)	۰/۰۰۲	۱۱/۴ (۴/۸۸)
مدرک تحصیلی	دکتری	۴/۲۵ (۴/۳۴)	۰/۳۳	۰/۱۴ (۰/۰۹)	۰/۸۴	۰/۳۱ (۱/۵۷)	۰/۸	۴/۶۶ (۶/۶۲)
	بلی خیر	۲/۶۵ (۳/۷۸)	۰/۴۸	-۱/۲۹ (۱/۰۴)	۰/۲۲	-۱/۸۱ (۱/۴۷)	۰/۲۲	-۵/۶۵ (۵/۷۳)
متاهل	۵-۲ ترم و بالاتر	-۷/۱۷ (۴/۲۷)	۰/۰۹	-۱/۵۱ (۱/۴۴)	۰/۲۹	-۳/۵۱ (۱/۷۳)	۰/۰۴	(۷/۰۷) -۱۲/۲۵
	۹-۶ ترم و بالاتر	-۲/۵۶ (۳/۶۶)	۰/۴۸	-۰/۵۶ (۰/۹۹)	۰/۵۷	۱/۰۵ (۱/۴۱)	۰/۴۵	-۴/۴ (۵/۷۹)
سابقه مشاوره	۵ و کمتر	-۶/۷۸ (۳/۱۶)	۰/۰۳	-۰/۴۲ (۰/۸)	۰/۶	-۰/۲ (۰/۱۱)	۰/۸۴	-۷/۳۸ (۴/۷۳)
	بیشتر از ۵	-۵/۹۴ (۳/۳۲)	۰/۰۷	-۰/۷۴ (۰/۹۹)	۰/۴۶	-۱/۷۷ (۱/۴۶)	۰/۲۳	-۸/۵۵ (۵/۵۲)
کارگاه توانمندسازی	بدون فرزند	۱۲/۷۶ (۳/۹۱)	۰/۰۰۱	۲/۳۳ (۱/۳۴)	۰/۰۸	۴/۷۶ (۱/۹۲)	۰/۰۱۳	۲۰/۱۹ (۷/۱۱)
	دو فرزند	۱۰/۸۶ (۴/۹۳)	۰/۰۲۸	۱/۲۷ (۱/۱۵)	۰/۲۷	۲/۶۱ (۱/۹)	۰/۱۷	۱۵ (۷/۵۸)
تعداد فرزند	بهداشت پزشکی	۱۶/۹۵ (۳/۰۶)	>۰/۰۰۱	۵/۱۲ (۱/۲۵)	>۰/۰۰۱	۶/۷ (۱/۶)	>۰/۰۰۱	۲۸/۹۴ (۵/۴۸)
	فناوری اطلاعات و کتابداری	۲۰/۵۹ (۴/۴۳)	>۰/۰۰۱	۳/۴۶ (۱/۵۱)	۰/۰۲	۷/۰۲ (۲/۱۳)	۰/۰۰۱	۳۱/۴۷ (۷/۸۶)
دانشکده	پرستاری پزشکی	-۲/۴۶ (۲/۲۳)	۰/۲۷	۱/۵۲ (۰/۵۹)	۰/۰۰۹	۲/۰۲ (۰/۷۶)	۰/۰۰۸	۵/۹۹ (۳/۱۲)
	پیراپزشکی پزشکی	۶/۴۱ (۶/۳۴)	۰/۳۱	۲/۵۱ (۱/۵۹)	۰/۱۱	۴/۷۶ (۱/۹۲)	۰/۰۶	۱۳/۲۱ (۹/۳۱)
جنسیت	مرد	۱۰/۳۴ (۳/۰۹)	۰/۰۰۱	۳/۵۱ (۱/۱۳)	۰/۰۰۲	۲/۶۱ (۱/۹)	>۰/۰۰۱	۲۰/۱۲ (۴/۸۱)
	زن	۱۲/۴۶ (۳/۱۴)	>۰/۰۰۱	۳/۷۵ (۰/۸۱)	>۰/۰۰۱	۶/۷ (۱/۶)	>۰/۰۰۱	۲۱/۷۴ (۴/۴۳)
مشاور	بیسواد	۶/۸۵ (۳/۴۴)	۰/۰۴۷	۲/۴۳ (۱/۱۷)	۰/۰۴	۷/۰۲ (۲/۱۳)	۰/۰۱	۱۳/۶۵ (۵/۲۵)
	فوق لیسانس و دکتری	۹/۱۲ (۲/۷۱)	۰/۰۰۱	۳/۹۹ (۱/۰۸)	>۰/۰۰۱	۴/۷۶ (۱/۹۲)	>۰/۰۰۱	۱۳/۲۱ (۹/۳۱)
تحصیلات پدر	فوق لیسانس و دکتری	۷/۵۱ (۲/۶)	۰/۰۰۴	۲/۶۵ (۰/۹۶)	۰/۰۰۶	۰/۸۵ (۱/۱۱)	۰/۴۴	۱۱/۰۲ (۴/۴۲)
	دیپلم	۱/۶۳ (۰/۵۷)	۰/۰۰۴	-۰/۳۳ (۰/۱۹)	۰/۱	۰/۴۷ (۰/۲۹)	۰/۰۹۶	۲/۴۴ (۰/۹۳)
سن	فوق لیسانس و دکتری	۱/۰۳ (۰/۸۵)	۰/۲۲	-۰/۱۵ (۰/۲۳)	۰/۵۱	۰/۵۳ (۰/۳۳)	۰/۱	۱/۷۲ (۰/۱۱)
	فوق لیسانس و دکتری							

بحث

که اساتید راهنما در ارائه راهنمایی و مشاوره تحصیلی به دانشجویان تحت مشاوره عملکرد قابل قبولی را نشان دادند. در پژوهش رئیسی و همکاران (رئیسی و همکاران ۱۳۹۷) اساتید مشاور بیشترین درصد رضایت خود را از حیثه بررسی وضعیت تحصیلی دانشجویان و رفع مشکلات آموزشی او اعلام نمودند که با نتایج پژوهش حاضر همسو می‌باشد. اما در پژوهش‌های انجام شده در همدان (رضاپور شاه‌کلائی و همکاران ۱۳۹۹) و بابل (سیدمجیدی و همکاران ۱۳۹۲)، میزان رضایت دانشجویان از تعامل و راهنمایی اساتید مشاور خود در حد پایینی بوده است.

در پژوهش حاضر در مقایسه بین استادان براساس مدرک تحصیلی مشاهده شد که در حیثه آموزشی و پژوهشی استادان دارای مدرک فوق‌لیسانس نسبت به استادان دارای مدرک دکتری تعامل بیشتری با دانشجویان داشتند. به‌طور کل اساتید استادیار در پست‌های اجرایی بیشتری فعالیت دارند و لذا به نظر می‌رسد که وقت آزاد کمتری برای سایر فعالیت‌ها از جمله مشاوره با دانشجویان داشته باشند. علاوه بر آن تعداد بیشتری از اساتید مربی در واحدهای عملی و کارآموزی‌ها در کنار دانشجویان حضور دارند و شاید این تعامل بیشتر موجب علاقه‌مندی بیشتر اساتید و دانشجویان در حیثه مشاوره باشد. براساس نتایج استادان با ۱۰ ترم یا بیشتر از ۱۰ ترم سابقه مشاوره تحصیلی و نیز اساتید با سابقه حضور بیشتر در کارگاه‌های توانمندسازی، تعامل بیشتری با دانشجویان داشتند. این نتایج قابل پیش‌بینی است چرا که هر چقدر اساتید سال‌های بیشتری را در حیثه مشاوره با دانشجویان فعالیت داشته باشند هم با مشکلات متعدد و متنوع دانشجویان آشنایی بیشتری پیدا می‌کنند و هم راه‌حل‌های مؤثرتری را برای سازگاری و حل این مشکلات می‌یابند. از طرفی تمایل اساتید جهت شرکت در کارگاه‌های مربوط به مشاوره جهت ارائه خدمات مشاوره بهتر به دانشجویان بیشتر می‌گردد و در این زمینه موفق‌تر عمل خواهند نمود. در مطالعه قدمی و همکاران (قدمی و همکاران ۱۳۸۶) نتایج نشان داد که تجربه استاد مشاور نقش مؤثری را در برقراری ارتباط بین دانشجویان و استاد داشته است.

نتایج پژوهش نشان داد که در مجموع میزان تعامل استادان مشاور و دانشجویان در دانشگاه علوم پزشکی آبادان در دوران آموزش مجازی در حیثه آموزشی-پژوهشی که علت بیشترین مراجعات و از جمله نیازهای مشاوره‌ای دانشجویان می‌باشد (رضاپور شاه‌کلائی و همکاران ۱۳۹۹) در وضعیت مطلوبی قرار داشته ولی در حیثه‌های فردی-عاطفی و اجتماعی-رفاهی در حد نسبتاً پایینی بوده است که با توجه به ماهیت موارد قابل ارجاع در این دو حیثه دور از انتظار نیست. در پژوهشی در بجنورد (گنجی و همکاران ۱۴۰۱) و پژوهشی در آمریکا (هارت بالدريج ۲۰۲۰) نیز نتایج نشان داد که هدایت تحصیلی دانشجویان به عنوان مهم‌ترین مسئولیت اساتید مشاور بیان شده است. اما پژوهش‌های انجام شده در زمینه نیازهای مشاوره‌ای دانشجویان در هنگ‌کنگ (وای اس چونگ، ام اچ سیو، تی ال شک ۲۰۱۷) و پاکستان نشان می‌دهد که بیشترین نیازهای مشاوره‌ای دانشجویان در زمینه اشتغال و در حیثه اجتماعی بوده است (فاطمی و همکاران ۱۳۹۹) که با نتایج حاضر همسو نمی‌باشد. بیشترین تعامل استادان مشاور تحصیلی با دانشجویان در دانشکده پیراپزشکی و بهداشت و کمترین تعامل در دانشکده پزشکی بود. همچنین بیشترین تعامل دانشجویان با اساتید مشاور تحصیلی مربوط به دانشجویان دانشکده پرستاری و پیراپزشکی و کمترین تعامل در بین دانشجویان دانشکده پزشکی مشاهده شد. این نتایج نشان می‌دهد که تعامل بین دانشجویان و استاد مشاور در رشته‌هایی مثل پرستاری که قدمت بیشتری دارند، هم برای دانشجویان و هم برای استاد مشاور کاملاً جا افتاده ولی در دانشکده پزشکی این ارتباط هنوز به‌طور مؤثر شکل نگرفته است.

هرچند در ایران پژوهشی جهت ارزیابی تعامل استاد مشاور تحصیلی و دانشجویان در حیثه‌های مختلف شرح وظایف استاد مشاور براساس آیین‌نامه استاد مشاور انجام نگرفته است اما در پژوهش حسینی در خراسان شمالی (حسینی و همکاران ۱۳۹۶) و ابراهیمی‌پور در مشهد (ابراهیمی‌پور و همکاران ۱۳۹۳) که براساس ارزیابی رضایت دانشجویان از وضعیت مشاوره و راهنمایی تحصیلی انجام شده بود، نتایج نشان داد

بیشتری درگیر می‌شوند و دغدغه‌هایی مانند آینده شغلی، ادامه تحصیل، ازدواج و ... تمایل آن‌ها را برای ارتباط با اساتید مشاور و دریافت راهنمایی‌های لازم بیشتر می‌کند. در پژوهش حسینی و همکاران (حسینی و همکاران ۱۳۹۶) نیز نتایج نشان داد که سن و ترم تحصیلی دانشجوی بر ارزیابی وضعیت راهنمایی و مشاوره با استاد مشاور تاثیرگذار بوده است.

نتیجه‌گیری:

مطالعه حاضر نشان داد که بیشترین تعامل دانشجویان و اساتید مشاور تحصیلی در حیطه آموزشی-پژوهشی صورت گرفته و کمترین تعامل نیز در حیطه اجتماعی-رفاهی بوده است. استفاده از اساتید با تجربه در زمینه مشاوره تحصیلی و همچنین بهره‌گیری از مراکز ارائه‌دهنده خدمات مشاوره می‌تواند ارتباطات مؤثرتر و بیشتری با دانشجویان ایجاد نماید. ارتقاء فرایند مشاوره تحصیلی نه تنها به افزایش رضایت دانشجویان از تحصیل می‌کند، بلکه به‌عنوان محرکی برای دستیابی به اهداف والای آموزشی عمل کرده و منجر به افزایش تلاش آنان می‌شود. از جمله نقاط قوت این پژوهش می‌توان به مشارکت دانشجویان تمامی رشته‌ها و دوره‌ها و همچنین اساتید تمامی رشته‌های دانشگاه علوم پزشکی آبادان اشاره نمود. با این حال، باید توجه داشت که تعامل دانشجویان و اساتید مشاور تنها در یک بازه زمانی خاص، یعنی دوران کرونا و تنها در دانشگاه علوم پزشکی آبادان مورد بررسی قرار گرفته است که می‌تواند به‌عنوان یک محدودیت پژوهش در نظر گرفته شود.

قدردانی:

نویسندگان این مقاله مراتب سپاسگزاری خود را از جناب آقای دکتر باقر پهلوان‌زاده متخصص آمار زیستی به واسطه تحلیل داده‌های این مطالعه اعلام می‌دارند.

References

Aghaei afshar, A., Eftekhari vaghefi, S. H. & Safizadeh, H. 2016. Expelled student in medical school with an excellent educational record case report. *Strides in Development of Medical Education*, 13, 92-95.
https://sdme.kmu.ac.ir/article_90446.html

براساس نتایج دانشجویان پسر در حیطه‌های فردی-عاطفی و اجتماعی-رفاهی نسبت به دانشجویان دختر تعامل نسبتاً بیشتری با اساتید مشاور تحصیلی خود داشتند. دانشجویان پسر که معمولاً در اکثر رشته‌های تحصیلی کمتر از دانشجویان دختر هستند تمایلی به طرح سوالات و مشکلات خود در گروه ندارند و بیشتر به صورت فردی مشاوره دریافت می‌کنند (ابراهیمی پور و همکاران ۱۳۹۳). همچنین ماهیت نیازهای مشاوره‌ای دانشجویان در حیطه‌های مذکور به‌ویژه در مواردی مانند اشتغال، دل‌بستگی به جنس مخالف و ازدواج و غیره که بعضاً در پسران بیشتر از دختران می‌باشد می‌تواند گویای این نتایج باشد. هرچند که در پژوهشی در سمنان نتایج نشان داد که دانشجویان دختر نیاز به دریافت خدمات مشاوره بیشتری داشتند (فاطمی و همکاران ۱۳۹۹). در پژوهش حاضر دانشجویانی که تحصیلات پدرشان فوق‌لیسانس و دکتری بود تعامل کمتری با اساتید مشاور تحصیلی خود داشتند. با توجه به نتایج به نظر می‌رسد بالاتر بودن تحصیلات والدین می‌تواند موجب ارتباطات بیشتر و مؤثرتر والد فرزندی و مشاوره و راهنمایی بیشتر شود و نیاز دانشجویان به استاد مشاور را مرتفع نماید.

همچنین دانشجویانی که سابقه استفاده از خدمات مشاوره توسط روانشناس را داشتند تعامل بیشتری با اساتید مشاور تحصیلی خود در حیطه‌های آموزشی-پژوهشی و فردی-عاطفی داشتند. این مورد نیز نقش مؤثر جلسات مشاوره فردی را در پابندی دانشجویان به ارتباط با استاد مشاور و دریافت مشاوره نشان می‌دهد. براساس نتایج با افزایش سن و ترم تحصیلی دانشجویان تعامل با اساتید مشاور تحصیلی در هر سه حیطه بیشتر بود. دانشجویان با بالاترین سن و وارد شدن در ترم‌های تحصیلی بالاتر با مسائل و مشکلات جدیدتر و

Cheung, R. Y., Siu, A. M. & Shek, D. T. 2017. Survey of needs and expectations for academic advising in a Hong Kong university. *NACADA Journal*, 37, 21-32.
<https://doi.org/10.12930/NACADA-15-047>
Davoudabadi, M., Kabir, K., Davoudabadi, M., pour, S. N. & Shirazi, M. 2017. A Examining the performance of advisor

- professors from the perspective of students. *Alborz University Medical Journal*, 5, 8 [In Persian].
URL: <http://aums.abzums.ac.ir/article-1-419-fa.html>.
- Ebrahimipour, H., Arazi, R., Nasrollahi, S., Ebrahimipour, S. & Lael-monfared, E. 2015. Duties and performance of academic advisors from the students' perspective. *Research in medical education*, 7, 69-77. <http://dx.doi.org/10.18869/acadpub.rme.7.2.69>
- Fatemy, E., Mohamadi, R., Ghorbani, R. & Sadollahi, A. S. 2020. Counseling and Guidance Needs of Students in Rehabilitation School of Semnan University of Medical Sciences. *ournal of Medical Education Development*, 12, 1-8. <http://dorl.net/dor/20.1001.1.22519521.1398.12.36.3.1>
- Ganji, R., Razi, A., Fakari, F. R., Abaspour, A. & Namdar, H. 2023. Evaluation of the Effectiveness of the Educational Workshop in a Station Method on Changing the Viewpoint and Knowledge of Faculty Members about the Duties of Academic Advisors. *Horizon of Medical Education Development*, 14, 15-25. <https://doi.org/10.22038/hmed.2022.64223.1212>
- Ghadami, A., Salehi, B., Sajadi, S. & Naji, H. 2007. Students' points of view regarding effective factors in establishing communication between students and faculty members. *Iranian journal of medical education*, 7, 149-154. <http://ijme.mui.ac.ir/article-1-639-en.html>
- Gholamzadeh nikjoo, R., Emruzi, R. & Vosoughzadeh, F. 2022. Improving the Status of the Academic Advisor and Mentoring System in order to Meet the Educational Needs: a Case Study in Tabriz University of Medical Sciences in 2021. *J Med Edu Dev*, 17, 113-124. [In Persian]. <http://dx.doi.org/10.18502/jmed.v17i2.10610>
- Hart-baldridge, E. 2020. Faculty advisor perspectives of academic advising. *NACADA Journal*, 40, 10-22. <https://doi.org/10.12930/NACADA-18-25>
- Hosseini, S. H., Rajabzadeh, R., Ahmadpour, M., Ahmadi, M., Mousavi jajarmi, M. & Toroski, M. 2017. Students' views on the current quality of educational counseling in North Khorasan University of Medical Sciences: 2014. *Educational Development of Judishapur*, 8, 310-318. https://edj.ajums.ac.ir/article_79871.html?lang=en
- Keshavarz, K., Bastani, P., Gholami, A., Abid, F., Sotodehnia, A., Keshavarz, G. & Moradi, N. 2021. Students and teachers' Attitudes Toward counsultor Planning and Identify Problems and solutions. *Research in Medical Education*. ۳۵-۴۴, ۱۳. URL: <http://rme.gums.ac.ir/article-1-1042-en.html>
- Koosha, H., Dangkou, S. & Barzаноoni, A. 2018. Application of data mining techniques to predict students' mental health status to improve educational performance. *Technology of Education Journal*, 13, 49-62. <https://doi.org/10.22061/jte.2018۳۰۷۵/۱۷۷۹>
- Maghbouli, N. & Pourhassan, S. 2019. What do the first year medical students ask their mentors: the report of a 4-year study. *The Journal of Medical Education Development*, 13, 304-315. URL: <http://jmed.ssu.ac.ir/article-1-936-en.html>
- Mortazavi, S. S., Heidari, A., Mortazavi, Z. & Seyedtabib, M. 2019. Factors Affecting Teacher-Student Relationship from the Perspective of Students in School of Rehabilitation, Hamadan University of Medical Sciences. *Journal of Medical Education Development*, 12, (34) :41-48 URL: <http://edujournal.zums.ac.ir/article-1-1143-en.html>
- Raisi, M., Ahmari Tehran, H., Bakouei, S., Mehran, N., Abedini, Z. & Heidari, S. 2018. The opinions of the consultant professors of qom university of medical sciences about academic counseling and guidance, duties of the consultant professor and its related areas, (Iran). *Qom University of Medical Sciences Journal*, 11, 118-127.

<http://dorl.net/dor/20.1001.1.17357799.1396.11.12.15.4>

Rezapur-shahkolai, F., Salimi, N., Rastgar, K. E., Gheysvandi, E., Parsa, P. & Dogonchi, M. 2020. Students' perspectives in relation to academic counseling in the university: A qualitative study using Content analysis. *Journal of Medical Education Development*, 15, 171-181 [In Persian].

<https://doi.org/10.18502/jmed.v15i3.4893>

Seyedmajidi, M., Jahanian, I., Moradi, N. & Bijani, A. 2013. Students'viewpoints about academic guidance and consultation at babol university of medical sciences. <https://dx.doi.org/10.18869/acadpub.rme.7.2.69>

Shabani, A., Ahmadiania, H. & Rezaeian, M. 2022. Survey of Guidance and Counseling Needs in Medical Students of Rafsanjan University of Medical Sciences in 2021: A Descriptive Cross-Sectional Study. *Journal of Rafsanjan University of Medical Sciences*, 20, 1144-1156. <http://dx.doi.org/10.52547/jrums.20.10.1144>

Tabari, F., Fadaee, F., Fadaee, B. & Kamkari, K. 2017. Investigating the attitudes of students towards educational counseling centers. *Iranian Journal of Nursing Research*, 12, 36-43. <http://dx.doi.org/10.21859/ijnr-12035>